

JURNAL (SEPTEMBRIE 2007)

I. Spitalul Obregia

1 septembrie 2007

Scrie.

de ce.

...

hate.

oboseală.

Încearcă.

O să mă părăsc singură la doctor dacă mă mai lovesc sau mai am impulsul să mai lovesc pe cineva.

Impulsuri violente provocate de starea de sevraj, stări de agitație, depresie. Mi s-a spus să mă aștept la toate aceste lucruri.

Am primit niște foi. Să scriu, că face bine.

Deci scriu.

Asistenta mi-a zis că dacă nu vreau să fac niște liste ca să îmi pun ordine în gânduri. Unu, ce îmi propun eu să fac luna asta după ce ies de aici. Doi, ce probleme am, pe rând. Trei, rezolvări posibile. La probleme. Parcă sunt la matematică.

Ce ciudat că încă trăiesc. Ole, ole. Într-un fel mă așteptam să fie mai rău.

Andreea. Vreau să o văd pe Andreea.

Și mai vreau să îmi răspundă Glontz la telefon.

Cred că azi e prima zi în care chiar nu am vomitat din oră-n oră.

Deci victorie.

Control.

Vointză.

Andreea.

Cris+Andreea.

Singuru lucru care îmi fute filmu – individă asta din Spania. Vine cu ochii ăia belitzi de teckel spaniol... sau ce racu câini or fi având ăia p-acolo.

Se uită la mine și tot ei îi pișă ochii.

Adică parcă ar fi vina mea că a plecat acum 15 ani din ră. Ai plecat, la revedere. Shalom. Du-te-n p**a mea.

Ce ciudat că nu-mi vine să scriu pulă așa ușor cum și zic.

E una în cameră cu mine... zici că a violat-o legiunea străină și acum tot ea îi cere iertare lu Dumnezeu pentru păcate. Iartă-mă Doamne n-am știut ce făceau.

Măine o să-mi fac unghiile. Asistenta a zis că îmi aduce mâine mai multe testere cadou.

Asta pentru că sunt cuminte și nu îmi bag pixul în picior.

Măi ce fetiță frumoasă și cuminte avem noi aici.

Ceilalți vor să o violeze seara când trece pe holuri.

Urlă că îi iau gātu dacă nu îi lasă să bage un ultim shot.

„Vorbesc eu cu tovarășii mei fă să te aștepte să-ți dea sângele când ieși din tura fmm¹ de handicapată!!“ E obișnuită. Nu i-am zis că și io am intenționat să îi înfig pixu în gât de vreo 2 ori și să fug pe coclauri. Dar uite m-am controlat.

Toată lumea se controlează.

Îmi propun să: să spăl foarte bine toată podeaua și toți pereții acasă.

Mult, mult prea mult jeg. Și peretzii ăia aiurea. Cu desenele alea. Am și zis: Glontz noi stăm într-o cocină? Cine a făcut vomele alea pe pereți?

El zice că erau de când ne-am mutat. Eu nu cred așa ceva. Eu tzin minte în mod special un prieten al lui Glontz care era la pictură. Care venea la noi în mod special ca să își bage în venă că la el acasă se prind părintzii.

Oare toată viața o să mă urmărească chestia asta să vină lumea să bage la mine acasă că la ei se prind părintzii?

Eu cred că ăla a făcut desenele alea infecte de pe peretzii noștri, că e la facultatea de pictură. Glontz și evident minunatzii lui prieteni.

¹ Prescurtare folosită mai ales în limbajul messenger – futu-ți morții mă-tii

Cred că nu răspunde la tel pentru că priza e prea departe de pat și dacă pui tel la încărcat și uiți, după aia nu te mai ridici de pe pat tocmai până în cealaltă parte a camerei.

De cumpărat un triplu!! Iată. Totul se poate face cu puțină organizare. Cu buton roșu.

Când ies de aici primul lucru e să o văd pe Andreea. O visez nonstopnonstop. Și mereu panică panică panică pentru ea să știu ce face să știu că e bine. Și tot timpu în momentu când mă vede, mamă, zici că gata, înnebunim de bucurie amândouă.

Număru trei – joburi. Îmi iau foarfecă, îmi iau marker, îmi iau toate ziarele. Fac un ness. Mă pun pe căutat. În patru zile găsesc ceva soto. Poate chiar ceva ce mi-ar plăcea mă gândesc... ceva cu hairstyling. Sau câini. Sau în zona asta.

Oricum trebuie să iau o hotărâre totuși să mă vopsesc brunetă.

Andreea

Curățenie generală.

Triplu ștecher cu buton.

Job.

Asta ar fi lista cu ce îmi propun pe următoarea lună.

Deci nu-mi vine să cred că mă simt și io în sfârșit un pic mai bine. Prima oară când nu-mi vine să vomit iată că printr-o minune nici nu mai plâng...

Prima oară când aș fi chiar în stare să zâmbesc, dacă aș avea la cine.

Chiar *nu* sunt o hateritză. Totzi foștii prieteni subliniez foștii prieteni mă numesc hateritză¹. Iar eu ce să le răspund? Le răspund: asta înseamnă că ești prost.

Mă pun să dorm că m-am epuizat cu atâta scris.

1 septembrie 2007,
peste câteva ore

Nu pot să cred că asta tot insistă să mă vadă. Nu se poate așa ceva. Iar a venit în vizită. Am simțit-o și pac botu-n pernă. Și asistenta – îmi pare rău, Cristina doarme. Venitzi mâine. Whaaat?? Și mâine frateeee?? Țștia vor să mor aicea cu ei de gât?

Vreau acasă!!!! A-cum!!! L-am sunat pe Glontz, tot nu răspunde.

Am nevoie să-mi aducă măcar niște chestii de acasă. Un Ipod ceva. O carte ceva. Un sudoku nu știu... Nu pot să stau aici și să mă uit așa pe peretzi. E aiurea.

Mă bagă în panică maximă peretzii ăștia.

Faza asta de spital, adică la modu că ești bolnav, și mai sunt și altzi bolnavi cu tine, și eu sunt și claustrofobă. Mă termină peretzii, mă termină pătura că mă întzeapă, pur și simplu îmi vine să arunc cu toate de pe mine.

Da' chiar cred că pătura asta frate nu știu deci sunt unele pături care sunt ok și unele care chiar nu sunt ok asta nu e ok pe bune.

¹ Hater, hateritză (argou) – persoană care urăște tot, căreia nu îi convine nimic; cinic; persoană căreia nu îi place nimic.

Sau poate e de la droguri.

Culcat soldat.

La început totuși țin minte că aveam alta pătură, poate când te trec la zona safe după ce a trecut sevrăju, îți schimbă și pătura.

Chiar îmi imaginez că o să fie mai hardcore adică la tot ce am auzit de faza asta cu sevrăju de la dezintoxicare...

Dincolo că te doare parcă dă cineva cu cărămizi în tine încontinuu vreo 5-6 zile n-aș avea ce să zic. Dacă ești obișnuit cu durerea merge treaba.

Personalu' ok... Mă rog colegii de suferință niște davaști ce dracu să mai zici nici nu îi bag în seamă că știu eu ce vreau eu mai bine și până la urmă n-am venit aici să-mi fac prieteni. Și plus vorba aia știu eu foarte bine ce persoană sociabilă sunt.

Da, deci recapitulare, sunt la Obregia, am ieșit dintr-un sevrăj, am făcut OD¹ la țară lângă casa lu bunicu... Da nu OD, că OD așa am mai făcut io în viață, nu, asta a fost mama și tata OD-urilor.

Maică-mea care a plecat din țară când io aveam 3 ani s-a întors acuma, pentru că mătușă-mea a avut un atac cerebral. Mătușă-mea e paralizată și nu mai poate vorbi. Bunică-meu e aproape senil. Unchi-meu vrea să îi fure casa lu bunică-meu. Eu care fugisem de peste 3 ani de acasă m-am trezit din nou în această ciorbă. Nervii mei nu au rezistat. Mama insistă nu știu de ce să mă vadă și să vorbească cu mine. Iar prietenul meu Glontz nu îmi răspunde la telefon.

¹ OD, din engl. *overdose*, supradoză

A, uitasem, prietenul meu Glontz are o datorie de 10 000 de euro la unu din cei mai mari dealeri din București. Motiv pentru care și-a luat-o grav săptămâna trecută în pasaj la Universitate, adică i-au spart unii fața în budă în pasaj. Și de ieri de când l-am văzut aici ultima oară la vizită nu-mi mai răspunde la telefon.

Iar eu stau într-o cameră într-un spital și mă întreb dacă e un trip prost sau asta chiar e ce mi s-a întâmplat în ultima săptămână.

Cred că o variantă mai bună este totuși că nu aude telefonul.

Aici e super. Cel mai bun mediu să te lași de heroină. Unii pacienți urlă majoritatea se bat și în general dacă ieși la plimbare în curtea interioară ai toate șansele să dai printre pacienți de un dealer cu vreo trei bile în chilotzi. Dar până la urmă, cum zice domnul doctor, pentru care chiar am respect, e o chestie de ce vrei tu să faci în viață.

Am văzut pe net mâinile altora care bagă la modu mâini cangrenate. Am văzut și unii care își băgau și în p**ă, că nu mai găseau locuri. Sexy, ce să zic.

Eu mi-am băgat în picior, în mână normal, dar cel mai des în picioare că nu se vede, și e adevărat de câteva ori în gât. Da acuma la ce pizdă mi-am făcut pe mână, chiar nu sunt deloc mândră. Doctoru face – semne de bună purtare... N-am văzut numa pe net, adică am avut și prieteni care se făceau grav de tot, gen nu mai vedeai nici un loc liber pe mâini, da pe net am văzut mâini chiar cangrenate în puii mei... și aici am văzut unu aproape cangrenat care nu cred că mai scapă. La modu că probabil o să-i taie mâna. Fraier. Adică nu l-am văzut, mi-a zis asistenta de el. M-aș sinucide direct. De fapt, nu m-aș sinucide niciodată. Asta e o dumă genu amintiri după sevrăj. Îtzi vine să te sinucizi

la modu pe bune de cel putzin zece ori pe zi da până la urmă îți dai seama că era doar un trip.

Mintea mea e mai deșteaptă decât nevoia. Pumnii mei minte nu are.

Ce probleme am eu și cum cred că s-ar putea rezolva...

1. Dependența.
2. Banii.
3. Casa. Cred că în ultimul an am schimbat 6 case per total. Deci că la modu propriu zis îmi trebuie o casă.
4. Că nu pot să stau cu Andreea mea cât de mult vreau, adică 48 de ore pe zi.
5. Școala. Nu suport școala. Deci nu mă duc la școală, deci nu pot să mă angajez.
6. Că nu pot să îmi stăpânesc nervii dacă văd pe cineva și mă enervează. Că din cauza asta am intrat de 100 de ori în probleme cu gaborii.
7. Ceea ce mă duce în mod logic la problema numărul 7: gaborii. Că i-aș împușca practic pe totzi?
8. Maică-mea. O urăsc.
9. Unchi-miu și toată familia lor de handicapați. Și pe ei îi urăsc.
10. Taică-meu. Îl urăsc maxim.

11. Glontz. Nu îmi răspunde la telefon.

12. Datoria la Johnny. Asta e de fapt problema lui Glontz dar mă privește și pe mine având în vedere că aș putea zice că unu îl cunosc pe Johnny chiar destul de bine, și doi, Glontz e prietenul meu.

13. Glontz când e prost și are impresia că face el nu știu ce șmenuri cu cunoștințele lui de biznis de la facultatea lui româno-american-talibană.

14. Că am impresia că toți oamenii sunt proști.

15. Că am „impulsuri violente“.

16. Minciuna. De la dava m-am obișnuit să mint pe toată lumea, inclusiv pe mine. Problema asta cred că poate să urce lejer în top.

17. Somnul. Nu pot să dorm.

18. Gresia din spital care mă enervează maxim. Simt că îmi îngheață ovarele cu totu numa' când o văd.

19. Că nu avem și noi aici un parc în care să ne plimbăm, parcă suntem maimuțe pe gard. Mă mir că nu au făcut și gardu electric ca să fie filmu prost total.

20. Că nu pot să mănânc.

21. Că sunt nebună.

22. Că acum dacă tot am ieșit din sevraj aș încerca un shot de adio. Ultimul pe care l-am băgat era la nervi n-am întzeleş nimic din el. Da' acum că tot m-am